TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. spalio 25 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — SESV 49 ir 63 straipsniai — EEE susitarimo 31 ir 40 straipsniai — Pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimas — Investicinės bendrovės rezidentės ir nerezidentės — Kilnojamojo turto mokestis — Kilnojamojo turto mokesčio atskaitymas — Pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto neapmokestinimas — Diskriminacija — Pateisinimai“

Byloje C-387/11

dėl 2011 m. liepos 19 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls ir C. Soulay, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Belgijos Karalystę, atstovaujamą J.-C. Halleux ir M. Jacobs,

atsakovę,

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos S. Behzadi-Spencer,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas), J.-J. Kasel ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad palikdama galioti skirtingas taisykles, susijusias su pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimu, atsižvelgiant į tai, ar šias pajamas gavo Belgijos, ar užsienio investicinės bendrovės (*société d'investissement*), Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 49 bei 63 straipsnius ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 5 t., p. 3, toliau – EEE susitarimas) 31 bei 40 straipsnius.

Belgijos nacionalinė teisė

2 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso (toliau – CIR 1992) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Nustatyti šie pajamų mokesčiai:

1) mokestis už visas Karalystės gyventojų pajamas, vadinamas fizinių asmenų mokesčiu (*impôt des personnes physiques*);

2) mokestis už visas bendrovių rezidenčių pajamas, vadinamas bendrovių mokesčiu (*impôt des sociétés*);

3) mokestis už visas Belgijos juridinių asmenų, išskyrus bendrovių, pajamas, vadinamas juridinių asmenų mokesčiu (*impôt des personnes morales*);

4) mokestis už nerezidentų pajamas, vadinamas nerezidentų mokesčiu (*impôt des non-résidents*).

2. Mokesčiai renkami prie šaltinio pagal VI dalies 1 skyriuje numatytas sąlygas."

Apmokestinimo tvarka, taikoma investicinėms bendrovėms, reziduojančioms Belgijoje

3 Iš CIR 1992 179 straipsnio matyti, kad bendrovės rezidentės, t. y. bendrovės, kurių buveinė, pagrindinė įsisteigimo vieta arba vadovybės ar administracijos buveinė yra Belgijoje, apmokestinamos bendrovių mokesčiu.

4 CIR 1992 185 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad apmokestinamas visas jų pelnas, įskaitant ir paskirstytus dividendus.

5 Tačiau CIR 1992 185bis straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad investicinės bendrovės „apmokestinamos tik už visą gautą netipinį ir neatlygintinį pelną ir neatskaitytinas išlaidas, kaip profesines sąnaudas, išskyrus akcijų ar kapitalo dalių vertės sumažinimą ar sumažėjimą, tačiau tai neturi įtakos jų apmokestinimui specialiu mokesčiu, numatytu 219 straipsnyje".

6 Šiuo atžvilgiu CIR 1992 219 straipsnyje numatytas atskiras mokestis, nustatytas dėl, be kita ko, bendrovės išlaidų, t. y. komisinių, kurtažų, komercinių ir kitų nuolaidų, kurios nepateisinamos pateikiant atskirus dokumentus ir patikslintą ataskaitą, taip pat dėl nuslėpto pelno, kurį nustatė mokesčių administratorius ir kuris neįtrauktas į bendrovės buhalterinės apskaitos rezultatus.

7 Pagal CIR 1992 249 ir 261 straipsnius bendrovių mokestis mokamas prie šaltinio už Belgijos Karalystės gyventojų, bendrovių rezidenčių ir mokesčių mokėtojų, apmokestinamų nerezidentų mokesčiu ir turinčių Belgijoje nuolatinę buveinę, gautas pajamas iš kapitalo ir kilnojamojo turto.

8 CIR 1992 269 straipsnyje nustatytas 15 % kilnojamojo turto mokestis už pajamas iš kapitalo ir 25 % už dividendus.

9 CIR 1992 276 straipsnyje nustatyta:

„1 straipsnyje numatyti mokesčiai mokami, kaip nurodyta toliau, atskaičius nekilnojamojo ir kilnojamojo turto mokesčius bei profesinį mokestį, fiksuoto dydžio užsienio mokestį ir mokesčio kreditą.“

10 CIR 1992 279 straipsnyje patikslinama:

„Apskaičiuojant kilnojamojo turto mokestį, atskaitoma kilnojamojo turto mokesčio suma, nustatyta pagal 269 straipsnį.“

11 CIR 1992 304 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta:

„Bendrovių rezidenčių atveju galimas kilnojamojo turto mokesčio perviršis, numatytas 279 straipsnyje, <...> prireikus atskaitomas iš atskirų mokesčių, nustatytų įgyvendinant 219 ir 219bis straipsnius, ir likusi dalis grąžinama, jei ji yra didesnė nei 2,5 EUR.“

Apmokestinimo tvarka, taikoma investicinėms bendrovėms, nereziduojančioms Belgijoje

12 Pagal CIR 1992 227 ir 228 straipsnius užsienio bendrovės bei asociacijos, įstaigos ar kiti subjektai, neturintys juridinio asmens statuso ir įsteigti tokia pačia teisine forma kaip bendrovė pagal Belgijos teisę ir neturintys buveinės, pagrindinės įsisteigimo vietos arba vadovybės ar administracijos buveinės Belgijoje, apmokestinami nerezidentų mokesčiu, renkamu išimtinai už Belgijoje uždirbtas ar gautas pajamas, kurios čia apmokestinamos.

13 Šios nuostatos taikomos bendrovėms nerezidentėms, turinčioms nuolatinę buveinę Belgijos teritorijoje.

14 Pagal CIR 1992 294 straipsnį kilnojamojo turto mokestis atskaitomas iš nerezidentų mokesčio.

15 Dėl bendrovių nerezidenčių, kurios turi nuolatinę buveinę Belgijos teritorijoje, CIR 1992 248 straipsnyje numatyta, kad mokestis, susijęs su pajamomis, nenumatytomis CIR 1992 232–234 straipsniuose, lygus įvairiems mokesčiams prie šaltinio ir specialiam mokesčiui, numatytam CIR 1992 301 straipsnyje.

Ikiteisminė procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

16 Manydama, kad investicinių bendrovių, neturinčių Belgijos teritorijoje nuolatinės buveinės, gautų pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimo taisyklės yra mažiau palankios nei taisyklės, susijusios su Belgijoje įsteigtų investicinių bendrovių apmokestinimu, 2008 m. spalio 17 d. Komisija nusiuntė Belgijos institucijoms oficialų pranešimą ir pabrėžė šio teisės akto nesuderinamumą su SESV 49, 54 ir 63 straipsniais.

17 Kadangi Belgijos institucijos neatsakė į šį pranešimą, 2010 m. birželio 4 d. Komisija pateikė Belgijos Karalystei pagrįstą nuomonę ir nurodė šiai valstybei narei per du mėnesius nuo šios nuomonės gavimo pradėti laikytis šių straipsnių.

18 Kadangi Komisijos netenkino Belgijos institucijų atsakymas, 2010 m. rugsėjo 17 d. nusprendė pareikšti šį ieškinį.

19 2012 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą paremti Belgijos Karalystės reikalavimų.

Dėl ieškinio

Dėl ESV sutarties nuostatų apribojimų buvimo

Šalių argumentai

20 Komisija nurodo, kad skirtingas investicinių bendrovių rezidenčių ir nerezidenčių, Belgijos teritorijoje neturinčių nuolatinės buveinės, apmokestinimas yra skirtingas šių bendrovių vertinimas, kuriuo pažeidžiami SESV 49 ir 63 straipsniai.

21 Iš tiesų, nors šių dviejų rūšių bendrovių gaunamos pajamos vienodai apmokestinamos kilnojamojo turto mokesčiu, bendrovėms rezidentėms taikoma palankesnė tvarka.

22 Pirma, CIR 1992 185bis straipsnyje numatytas šių pajamų neapmokestinimas ir bendrovių rezidenčių apmokestinimas, apribojamas apmokestinant išimtiniais atvejais ir atskiru mokesčiu, numatytu CIR 1992 219 straipsnyje.

23 Antra, CIR 1992 304 straipsnyje įtvirtinta, kaip neutralizuojamas kilnojamojo turto mokestis, sumokėtas prie šaltinio. Iš tiesų šio straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje leidžiama galimą šio mokesčio perviršį atskaityti iš pagal CIR 1992 219 straipsnį mokėtinų atskirų mokesčių ir gauti likusią dalį, jei ji yra didesnė nei 2,5 EUR.

24 Anot Komisijos, šis skirtingas vertinimas yra kliūtis laisvam kapitalo judėjimui ir įsisteigimo laisvės apribojimas. Iš tiesų dėl nacionalinės teisės akto, kuriame galimybė atskaityti kilnojamojo turto mokestį iš mokesčio, kurį bendrovės rezidentės turi mokėti, ir neapmokestinti pajamų iš jų gaunamo kapitalo ir kilnojamojo turto numatyta tik bendrovėms rezidentėms, investicinėms bendrovėms nerezidentėms, neturinčioms nuolatinės buveinės Belgijoje, mažiau patrauklu investuoti į Belgijos bendroves.

25 Pripažindama, kad yra skirtingas vertinimas lyginant bendrovių rezidenčių ir bendrovių nerezidenčių, neturinčių nuolatinės buveinės Belgijoje, apmokestinimo tvarką, Belgijos Karalystė pabrėžia, kad šių dviejų kategorijų bendrovių teisinė ir faktinė padėtis yra objektyviai skirtinga, todėl šis skirtingas vertinimas pateisinamas.

26 Pirma, bendrovės rezidentės apmokestinamos pagal CIR 1992 185, 185bis ir 219 straipsnius. Dėl bendrovių nerezidenčių, kurios neturi nuolatinės buveinės Belgijoje, Komisija savo ieškinyje nenurodė jokio skirtingo vertinimo pagal apmokestinimo tvarką, joms taikomą jų rezidavimo valstybėje. Iš tiesų valstybėse, kuriose joms netaikomas pajamų mokestis, ar tuomet, kai jų pelnas neapmokestinamas, bendrovių nerezidenčių padėtis nėra panaši į bendrovių rezidenčių padėtį.

27 Antra, Komisija nepaminėjo, kad suma, sumokėta kaip kilnojamojo turto mokestis, gali būti atskaitoma iš mokėtinos bendrovių mokesčio ar nerezidentų mokesčio sumos, t. y. grąžinta, atitinkamai bendrovių rezidenčių ar bendrovių nerezidenčių, turinčių nuolatinę buveinę Belgijoje, atveju tik pirmiausia CIR 1992 281 ir 282 straipsniuose numatytomis tam tikromis sąlygomis ir laikantis numatytų apribojimų.

28 Trečia, Belgijos Karalystė pažymi, kad pagal Belgijos teisę įsteigti investiciniai fondai nelaikomi atskirais juridiniais asmenimis ir kaip juridiniai asmenys neapmokestinami bendrovių mokesčiu. Taigi kilnojamojo turto mokestis, kuris taikomas pajamoms iš kapitalo ir kilnojamojo turto, priskirto šiems fondams, yra galutinai surenkamas tuo pačiu pagrindu kaip ir mokestis, taikomas investicinėms bendrovėms nerezidentėms, neturinčioms nuolatinės buveinės Belgijoje.

29 Ketvirta, jei reikėtų konstatuoti, kad tokių bendrovių nerezidenčių pajamos apmokestinamos dvigubai, tai būtų valstybių narių mokesčių teisės aktų suderinimo trūkumo pasekmė, nes visuotinai pripažįstama, jog rezidavimo valstybė iš esmės turi neutralizuoti tokį dvigubą apmokestinimą.

30 Penkta, reikia atsižvelgti į tai, kad investicinės bendrovės veikia kaip finansų tarpininkai investuotojų sąskaita. Taigi, nors reikia lyginti kapitalo dalių turinčių asmenų padėtį, būtina konstatuoti, kad yra sudėtingų skirtumų.

31 Šešta, mokesčio rinkimo būdai yra skirtingi bendrovių rezidenčių ir bendrovių nerezidenčių atvejais. Pirmu atveju mokestis nustatomas deklaravus, o antru atveju – surinkus kaip mokestį prie šaltinio.

32 Septinta, investicinės bendrovės nerezidentės tiek, kiek užsienyje jos vykdo bendrą aktyvų valdymo veiklą, nebūtinai vykdys tuos pačius sandorius kaip investicinės bendrovės rezidentės, t. y., pavyzdžiui, Belgijoje neplatins kapitalo dalių neviešu būdu.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl SESV 49 ir 63 straipsnio taikymo

33 Pirmiausia, kadangi Komisija tvirtina, kad Belgijos Karalystė pažeidė SESV 49 ir 63 straipsnius, reikia priminti, kad dėl klausimo, ar nacionalinės teisės aktas patenka į vienos arba kitos iš šių pagrindinių laisvių sritį, reikia atsižvelgti į nagrinėjamo teisės akto tikslą (žr., be kita ko, 2007 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Holböck*, C-157/05, Rink. p. I-4051, 22 punktą; 2009 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-326/07, Rink. p. I-2291, 33 punktą, 2010 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-543/08, Rink. p. I-11241, 40 punktą ir 2011 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-212/09, Rink. p. I-10889, 41 punktą).

34 Šiuo atžvilgiu jau buvo nuspręsta, kad nacionalinės teisės aktas, taikomas tik toms kapitalo dalims, kurios leidžia daryti konkrečią įtaką bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą, patenka į su įsisteigimo laisve susijusių Sutarties nuostatų taikymo sritį (žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 37 punktą ir 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Idryma Typou*, C-81/09, Rink. p. I-10161, 47 punktą). Tačiau nacionalinės nuostatos, taikomos dalyvavimui valdant kapitalą turint vienintelį tikslą – investuoti pinigus neketinant daryti įtakos įmonės valdymui ir kontrolei, turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant tik į laisvą kapitalo judėjimą (2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor SA*, C-310/09, Rink. p. I-8115, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

35 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjamame ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo neatmestina, jog nagrinėjamomis nacionalinės teisės nuostatomis galima daryti įtaką įsisteigimo laisvei ir laisvam kapitalo judėjimui. Todėl šias nuostatas reikia nagrinėti remiantis SESV 49 ir 63 straipsniais.

– Dėl įsipareigojimų pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį neįvykdymo

36 Primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors tiesioginių mokesčių sistemos reguliavimas priskirtinas valstybių narių kompetencijai, šią kompetenciją įgyvendinti jos privalo laikydamosi Sąjungos teisės (žr., be kita ko, 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in*

Class IV of the ACT Group Litigation, C-374/04, Rink. p. I-11673, 36 punktą; 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Amurta*, C-379/05, Rink. p. I-9569, 16 punktą; 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-540/07, Rink. p. I-10983, 28 punktą; 2010 m. birželio 3 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-487/08, Rink. p. I-4843, 37 punktą ir 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-284/09, Rink. p. I-9879, 44 punktą).

37 Visų pirma kiekviena valstybė narė turi laikydamasi Sąjungos teisės nustatyti savo paskirstytojo pelno apmokestinimo sistemą ir atsižvelgdama į tai apibrėžti apmokestinimo bazę ir mokesčio tarifą, kurie taikomi dividendus gavusiam akcininkui (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 50 punktą; minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 47 punktą; 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, Rink. p. I-3747, 30 punktą; 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Damseaux*, C-128/08, Rink. p. I-6823, 25 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 45 punktą).

38 Šiuo atveju neginčijama, kad Belgijos teisės aktuose numatytas Belgijoje įsteigtoms investicinėms bendrovėms, šios valstybės narės rezidentėms, ir investicinėms bendrovėms nerezidentėms išmokėtų dividendų ir palūkanų apmokestinimas kilnojamojo turto mokesčiu. Vis dėlto, kiek tai susiję su dividendais ir palūkanomis, išmokėtomis Belgijoje įsteigtoms investicinėms bendrovėms, jos yra atleistos nuo bendrovių mokesčio už pajamas iš kapitalo ir kilnojamojo turto pagal CIR 1992 185bis straipsnį. Be to, CIR 1992 304 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje leidžiama atskaityti kilnojamojo turto mokestį iš investicinių bendrovių mokėtino bendrovių mokesčio ir gauti kilnojamojo turto mokesčio, sumokėto prie šaltinio, ir faktiškai mokėtino mokesčio skirtumą, jei šis skirtumas yra didesnis nei 2,5 EUR. Pagal CIR 1992 304 straipsnio 2 dalies penktą pastraipą tai taip pat taikytina investicinėms bendrovėms nerezidentėms, kurioms taikomas nerezidentų mokestis pagal CIR 1992 233 straipsnį, t. y. toms, kurios Belgijoje turi nuolatinė buveinę. Darytina išvada, kad investicinės bendrovės rezidentės tikriausiai nepatirs kilnojamojo turto mokesčio, kuris renkamas už Belgijos bendrovės gaunamas pajamas iš kapitalo ir kilnojamojo turto, naštos.

39 Nors tiesa, kad taikomos investicinėms bendrovėms rezidentėms pripažintos teisės į neapmokestinimą ir teisės atskaityti mokestį tam tikros sąlygos ir apribojimai, be kita ko, numatyti CIR 1992 281 ir 282 straipsniuose, vis dėlto ši galimybė nesuteikiama investicinėms bendrovėms nerezidentėms, neturinčioms Belgijoje nuolatinės buveinės, todėl kilnojamojo turto mokestis, pagal CIR 1992 248 straipsnį imamas už šių bendrovių iš Belgijos bendrovių, į kurias jos investavo, gautas pajamas iš kapitalo ir kilnojamojo turto, yra galutinis apmokestinimas.

40 Todėl reikia konstatuoti, kad pagal Belgijos mokesčių teisės aktą įtvirtintas mažiau palankus investicinių bendrovių nerezidenčių, neturinčių Belgijoje nuolatinės buveinės, gautų pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto mokestinis vertinimas, palyginti su tokiomis investicinių bendrovių rezidenčių ir nerezidenčių, turinčių Belgijoje nuolatinę buveinę, pajamomis.

41 Tačiau Belgijos Karalystė tvirtina, kad, atsižvelgiant nagrinėjamą mokesčių teisės aktą, investicinės bendrovės rezidentės padėtis skiriasi nuo investicinės bendrovės nerezidentės, neturinčios Belgijoje nuolatinės buveinės, padėties.

42 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktu, „[SESV] 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

43 Ši nuostata, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokesčių mokėtojų pagal jų gyvenamąją vietą arba valstybę, kur jie investuoja savo kapitalą, automatiškai suderinamas su Sutartimi (žr. 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*, C-11/07, Rink. p. I-6845, 57 punktą; 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C-510/08, Rink.

p. I-3553, 32 punktą; 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, Rink. p. I-305, 56 punktą bei 2012 m. gegužės 10 d. *Santander Asset Management SGIIC ir kt.*, C-338/11–C-347/11, 21 punktą).

44 Iš tiesų minėtoje dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą savo ruožtu riboja SESV 65 straipsnio 3 dalis, kurioje nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“.

45 Todėl reikia skirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą leidžiamą skirtingą vertinimą nuo šio straipsnio 3 dalyje uždraustos diskriminacijos. Iš teismo praktikos matyti, jog tam, kad nacionalinės mokesčių teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, galėtų būti laikomos suderinamomis su laisvą kapitalo judėjimą reglamentuojančiomis Sutarties nuostatomis, reikia, kad skirtingas vertinimas būtų susijęs su objektyviai skirtinga padėtimi arba jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (žr. 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 43 punktą; 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 29 punktą; 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-250/08, Rink. p. I-12341, 51 punktą bei minėto Sprendimo *Santander Asset Management SGIIC ir kt.* 23 punktą).

46 Šiuo klausimu Belgijos Karalystė remiasi keletu argumentų, kuriais patvirtinamas investicinių bendrovių rezidenčių ir investicinių bendrovių nerezidenčių, neturinčių Belgijoje nuolatinės buveinės, padėties skirtumas.

47 Pirmiausia, neginčijama, kad nagrinėjamu mokesčių teisės aktu siekiama išvengti per didelio investicinių bendrovių apmokestinimo atsižvelgiant į jų, kaip tarpininkių tarp bendrovių, į kurias jos investuoja, ir šių investicinių bendrovių kapitalo dalių savininkų, statusą.

48 Tačiau Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad atsižvelgiant į valstybės narės numatytas priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią bendrovės rezidentės paskirstytojo pelno apmokestinimo grandinei ar jo ekonominiam dvigubam apmokestinimui arba juos sušvelninti, dividendų gaunančių bendrovių rezidenčių padėtis nebūtinai yra panaši į dividendų gaunančių kitų valstybių narių bendrovių rezidenčių padėtį (minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 55 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

49 Vis dėlto nuo to momento, kai valstybė narė vienašališkai arba pagal sutartis pajamų mokesčiu apmokestina ne tik bendroves rezidentes, bet ir bendroves nerezidentes už iš bendrovės rezidentės gaunamus dividendus, šių bendrovių nerezidenčių padėtis tampa panaši į bendrovių rezidenčių padėtį (minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 56 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

50 Iš tikrųjų vien dėl to, kad ši valstybė narė įgyvendina savo kompetenciją mokesčių srityje, kyla apmokestinimo grandinės arba ekonominio dvigubo apmokestinimo pavojus, neatsižvelgiant į kitoje valstybėje narėje taikomą bet kokį apmokestinimą. Tokiu atveju tam, kad dividendų gaunančios bendrovės nerezidentės nepatirtų laisvo kapitalo judėjimo apribojimo, kuris iš esmės draudžiamas SESV 63 straipsniu, dividendus išmokančios bendrovės rezidavimo valstybė turi užtikrinti, kad pagal jos nacionalinės teisės numatytą apmokestinimo grandinės arba ekonominio dvigubo apmokestinimo išvengimo ar jų sušvelninimo mechanizmą bendrovių nerezidenčių vertinimas būtų toks pats kaip ir rezidenčių (žr. minėtų sprendimų *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 70 punktą; *Amurta* 39 punktą; 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 53 punktą; *Komisija prieš Ispaniją* 52 punktą ir 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 57 punktą).

51 Taigi šiuo atveju reikia konstatuoti, kad Belgijos Karalystė nusprendė įgyvendinti savo kompetenciją mokesčių srityje kitose valstybėse narėse reziduojančių investicinių bendrovių gaunamų pajamų atžvilgiu. Todėl šias pajamas gaunančių bendrovių nerezidenčių padėtis yra panaši į bendrovių rezidenčių padėtį, kiek tai susiję su pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimo grandinės

pavojumi, vadinasi, pajamų gaunančios bendrovės nerezidentės negali būti skirtingai vertinamos, palyginti su pajamų gaunančiomis bendrovėmis rezidentėmis (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 53 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 58 punktą).

52 Šio teiginio nepaneigia Belgijos Karalystės argumentas, kad investicinės bendrovės nerezidentės, iš Belgijos bendrovių gaunančios pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto, nėra apmokestinamos didesniais mokesčiais nei investicinės bendrovės rezidentės pagal CIR 1992 219 straipsnį.

53 Iš tiesų, kalbant apie mokestinę našta, atsirandančią mokant specialų mokestį, kuris numatytas CIR 1992 219 straipsnyje ir kurį moką tik investicinės bendrovės rezidentės, reikia priminti, kad remiantis Teisingumo Teismo praktika pagrindinei laisvei prieštaraujantis nepalankus mokestinis vertinimas negali būti laikomas atitinkančiu Sąjungos teisę dėl to, kad galbūt egzistuoja kitų privalumų (minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 71 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

54 Todėl Belgijos Karalystė negali remtis šiuo pagrindu kaip atskyrimo kriterijumi, siekdama pateisinti skirtingą investicinių bendrovių rezidenčių ir investicinių bendrovių nerezidenčių vertinimą.

55 Pirma, kalbant apie sutartyse numatytus dvigubo apmokestinimo išvengimo metodus, pirmiausia reikia priminti, kad taikant atskaitymo metodą turi būti galima visą Belgijoje iš pajamų išskaičiuotą mokestį atskaityti iš pajamų gaunančios bendrovės rezidavimo valstybėje mokėtino mokesčio taip, kad jei šios bendrovės gaunamos pajamos iš kapitalo ir kilnojamojo turto galiausiai būtų apmokestintos daugiau nei Belgijoje įsteigtoms bendrovėms išmokamos pajamos, ši didesnė mokesčių našta galėtų būti priskirta jau nebe Belgijos Karalystei, o pajamų gaunančios bendrovės įsteigimo valstybei, kuri pasinaudojo įgaliojimais apmokestinti (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 60 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 67 punktą).

56 Antra, reikia taip pat patikslinti, kad sprendimas apmokestinti kitoje valstybėje narėje pajamas iš Belgijos arba ribos, iki kurios jos apmokestinamos, nustatymas priklauso ne nuo Belgijos Karalystės, bet nuo kitos valstybės narės nustatytos apmokestinimo tvarkos (minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 64 punktas ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 69 punktas).

57 Todėl Belgijos Karalystė negali pagrįstai tvirtinti, kad taikant dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis Belgijoje prie šaltinio sumokėto mokesčio atskaitymas iš kitoje valstybėje narėje mokėtino mokesčio leidžia visais atvejais neutralizuoti, taikant nacionalinės mokesčių teisės aktus ar sutarčių nuostatas, kuriomis siekiama sumažinti kilnojamojo mokesčio dydį, atsiradusį skirtingą vertinimą (žr. minėto 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 39 punktą; minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 64 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 70 punktą).

58 Be to, Belgijos Karalystė pažymi, kad, kalbant apie nagrinėjamą teisės aktą, Komisija suklydo pasirinkdama palyginimo pagrindą. Taigi pirmiausia dėl investicinių bendrovių nerezidenčių ypatingumo šių bendrovių padėtis yra panaši į Belgijos investicinių fondų, o ne į investicinių bendrovių rezidenčių padėtį. Be to, investicinių bendrovių rezidenčių veikla skiriasi nuo investicinių bendrovių nerezidenčių veiklos. Galiausiai reikėjo atsižvelgti į apmokestinimo tvarką, taikomą investicinių bendrovių rezidenčių ir investicinių bendrovių nerezidenčių, neturinčių Belgijoje nuolatinės buveinės, kapitalo dalių savininkams.

59 Pirma, dėl investicinių bendrovių nerezidenčių ir Belgijos investicinių fondų padėties panašumo reikia pažymėti, kad pirmosios turi juridinio asmens statusą, o antrieji – ne. Taigi Belgijos Karalystė negali tvirtinti, kad investicinės bendrovės nerezidentės turi būti lyginamos su investiciniais fondais vien dėl to, kad Belgijos mokesčių teisės aktuose šios dvi mokesčių mokėtojų, kurie vis dėlto neturi tos pačios teisinės formos, kategorijos yra vertinamos vienodai.

60 Be to, reikia pažymėti, kad šios valstybės narės argumentai pagrįsti prielaida, kad investicinės bendrovės nerezidentės neapmokestinamos jų įsteigimo valstybėje.

61 Taigi iš Belgijos teisės akto matyti, kad kilnojamojo turto mokesčio už bendrovės gautas pajamas rinkimas nepriklauso nuo galimo šios bendrovės atleidimo nuo bendrovių mokesčio. Todėl remiantis tuo, kad Belgijos investiciniai fondai yra mokesčių atžvilgiu skaidrūs subjektai, kurie, būdami tokie, neapmokestinami bendrovių mokesčiu, negalima manyti, kad investicinių bendrovių nerezidenčių padėtis nėra panaši į investicinių bendrovių rezidenčių padėtį.

62 Antra, kalbant apie investicinių bendrovių rezidenčių ir nerezidenčių veiklą, reikia konstatuoti, kad Belgijos Karalystės argumentais siekiama pabrėžti ne esminius šios veiklos skirtumus, o tai, jog pastarosios bendrovės neapmokestinamos įvairiose valstybėse narėse.

63 Šiuo atžvilgiu ši valstybė narė nesiremia prielaida, kad investicinės bendrovės nerezidentės kreipiasi tik į Belgijoje nereziduojančius kapitalo dalių savininkus.

64 Vis dėlto negalima atmesti to, kad investicinė bendrovė nerezidentė siūlo paslaugas investuotojams rezidentams, taip *in fine* vykdydama tą pačią veiklą kaip ir investicinė bendrovė rezidentė.

65 Trečia, kalbant apie būtinybę atsižvelgti į kapitalo dalių savininkams taikomą apmokestinimo tvarką, reikia priminti, kad kai nacionalinės mokesčių teisės aktuose nustatytas paskirstomojo pelno apmokestinimo atskyrimo kriterijus, padėties panašumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į šį kriterijų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Santander Asset Management SGIIC ir kt.* 28 punktą).

66 Nagrinėjamu atveju, pirma, CIR 1992 185bis straipsnyje vis dėlto vien investicinių bendrovių rezidenčių atveju numatyta, kad jos apmokestinamos tik nuo viso netipinio ir neatlygintinio pelno ir neatskaitytinų išlaidų, kaip antai profesinių sąnaudų, sumos. Antra, pagal CIR 1992 248 straipsnį ir 304 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą nekilnojamojo turto mokestis yra galutinis tik investicinių bendrovių nerezidenčių atveju.

67 Atsižvelgiant į šiose teisės nuostatose įtvirtintą atskyrimo kriterijų, pagrįstą vien investicinės bendrovės nerezidentės rezidavimo vieta, padėties panašumas, norint nustatyti šio teisės akto diskriminacinį (arba ne) pobūdį, turi būti vertinamas vien investicinės bendrovės lygmeniu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Santander Asset Management SGIIC ir kt.* 39 punktą).

68 Todėl, atsižvelgiant į pirma nurodytas pastabas, darytina išvada, kad skirtingu pajamų vertinimu, atsižvelgiant į tai, ar jos išmokamos investicinėms bendrovėms rezidentėms, ar nerezidentėms, kaip antai įtvirtintuoju Belgijos mokesčių teisės akte, kitose valstybėse narėse įsteigtos bendrovės gali būti atgrasomos nuo investavimo Belgijoje ir tai gali būti kliūtis bendrovėms rezidentėms kaupti kapitalą kitose valstybėse narėse įsteigtose bendrovėse.

69 Todėl minėtu teisės aktu apribojamas laisvas kapitalo judėjimas, o tai iš principo draudžiamas SESV63 straipsnio 1 dalimi.

Dėl apribojimo pateisinimų

– Šalių argumentai

70 Belgijos Karalystė pateikia du pagrindus, kuriais remiantis galima pateisinti ginčijamame nacionalinės teisės akte įtvirtintą laisvo kapitalo judėjimo apribojimą.

71 Pirma, siekiant apsaugoti darnų apmokestinimo kompetencijos paskirstymą tarp valstybių narių iš Belgijos Karalystės negali būti reikalaujama, kad ji bendrovėms nerezidentėms, neturinčioms jos teritorijoje nuolatinės buveinės, leistų atskaityti iš jų gautų pajamų išskaičiuotą mokestį. Iš tiesų tokiu reikalavimu iš šios valstybės narės būtų reikalaujama atsisakyti rinkti mokesčius už jos teritorijoje gautas pajamas.

72 Antra, ribotas atsižvelgimas į išskaičiuotą kilnojamojo turto mokestį bendrovių nerezidenčių atveju pateisinamas mokesčių kontrolės veiksmingumu. Tiek, kiek investicinės bendrovės yra kilnojamojo turto mokesčio už dividendus, išmokamus kapitalo dalių savininkams, teisinės skolininkės, Belgijos mokesčių administratorius negalėtų kontroliuoti šių savininkų, jei jie nereziduotų Belgijoje.

73 Komisija tvirtina, kad jokiu Belgijos Karalystės nurodytu pagrindu negalima pateisinti investicinių bendrovių rezidenčių ir nerezidenčių, neturinčių Belgijoje nuolatinės buveinės, vertinimo skirtumo.

– Teisingumo Teismo vertinimas

74 Kaip matyti iš nusistovėjusios teismo praktikos, laisvą kapitalo judėjimą ribojančios nacionalinės priemonės gali būti pateisinamos privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais su sąlyga, kad nėra Sąjungos teisės suderinimo priemonės, numatančios šių interesų apsaugai užtikrinti būtinas priemones, ir jos yra tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti ir neviršija to, kas būtina norint jį pasiekti (žr., be kita ko, 2007 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-112/05, Rink. p. I-8995, 72 ir 73 punktus; 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Dijkman ir Dijkman-Lavaleije*, C-233/09, Rink. p. I-6649, 49 punktą bei minėto 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 74 punktą).

75 Pirma, kalbant apie būtinybę apsaugoti darnų apmokestinimo kompetencijos paskirstymą tarp valstybių narių, reikia priminti, kad šiam pateisinimui gali būti pritarta, būtent kai nagrinėjama apmokestinimo tvarka siekiama užkirsti kelią veiksmams, kurie gali pakenkti valstybės narės teisei pasinaudoti kompetencija mokesčių srityje jos teritorijoje vykdomos veiklos atžvilgiu (žr. 2007 m. kovo 29 d. Sprendimo *Rewe Zentralfinanz*, C-347/04, Rink. p. I-2647, 42 punktą; 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Oy AA*, C-231/05, Rink. p. I-6373, 54 punktą; minėto Sprendimo *Amurta* 58 punktą; 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, C-303/07, Rink. p. I-5145, 66 punktą bei minėto 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 77 punktą).

76 Tačiau iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad jei valstybė narė nusprendė neapmokestinti savo teritorijoje įsteigtų pajamų gaunančių bendrovių šios rūšies pajamų atžvilgiu, negalima remtis būtinybe apsaugoti darnų apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių, siekiant pateisinti kitoje valstybėje narėje įsteigtų pajamų gaunančių bendrovių apmokestinimą (minėto Sprendimo *Amurta* 59 punktas; minėto Sprendimo *Aberdeen Property Fininvest Alpha* 67 punktas ir minėto 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 78 punktas).

77 Taigi neginčijama, kad investicinės bendrovės rezidentės savo gaunamų pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto atžvilgiu naudojasi mokesčių naštos, atsiradusios dėl kilnojamojo turto mokesčio taikymo, neutralizavimu.

78 Žinoma, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog reikalauti, kad valstybė, kurios rezidentė yra pelną išmokanti bendrovė, užtikrintų, kad akcininkui nerezidentui išmokėtas pelnas nebūtų kelis kartus ar ekonomiškai dvigubai apmokestintas, neapmokestindama paskirstančios bendrovės už šį pelną arba suteikdama šiam akcininkui paskirstančios bendrovės už šį pelną sumokėto mokesčio dydžio mokestinę naudą, faktiškai reikštų, kad ši valstybė narė turi atsisakyti teisės apmokestinti pajamas, gaunamas iš jos teritorijoje vykdomos ekonominės veiklos (žr. minėto Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 59 punktą; 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Glaxo Wellcome*, C-182/08, Rink. p. I-8591, 83 punktą ir minėto 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 80 punktą).

79 Tačiau šioje byloje Belgijos Karalystės pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto neapmokestinimas ir prie šaltinio išskaičiuoto nekilnojamojo turto mokesčio atskaitymas taikomas kitoje valstybėje narėje įsteigtoms bendrovėms, Belgijoje neturinčioms nuolatinės buveinės, faktiškai nereiškia, kad ši valstybė

turi atsisakyti teisės apmokestinti pajamas, gaunamas iš jos teritorijoje vykdomos ekonominės veiklos. Bendrovių rezidenčių gautos pajamos jau buvo apmokestintos jas išmokančių bendrovių lygiu kaip jų gautas pelnas.

80 Antra, nors Teisingumo Teismas pripažino, jog būtinumas užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą yra privalomas bendrojo intereso pagrindas, galintis pateisinti naudojimosi Sutartimi garantuojamomis pagrindinėmis laisvėmis apribojimą (žr. minėto Sprendimo *Dijkman ir Dijkman-Lavaleije* 58 punktą), reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju šiuo pagrindu negalima tinkamai remtis siekiant pateisinti nagrinėjamą apribojimą.

81 Iš tiesų neginčijama, kad investicinės bendrovės nerezidentės jokiu būdu negali pasinaudoti nei pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto neapmokestinimu pajamų, kurių jos gauna iš Belgijos bendrovių, atžvilgiu, nei kilnojamojo turto mokesčio atskaitymu ar grąžinimu, ir tai nepriklauso nuo garantijų mokesčių kontrolės srityje, kurių ji galėtų pateikti.

82 Todėl reikia konstatuoti, kad Belgijos Karalystės nurodytais pagrindais negalima pateisinti laisvo kapitalo apribojimo, kuris matyti iš ginčijamo teisės akto.

83 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad palikdama galioti skirtingas taisykles, susijusias su pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimu, nelygu, ar šias pajamas gavo investicinės bendrovės rezidentės, ar nerezidentės, neturinčios Belgijoje nuolatinės buveinės, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 63 straipsnį.

– Dėl įsipareigojimų pagal SESV 49 straipsnį neįvykdymo

84 Dėl Komisijos prašymo pripažinti, kad Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 49 straipsnį, pakanka pažymėti, jog pirmesniuose punktuose pateikti teiginiai taip pat taikytini ir tuomet, kai investicinė bendrovė gavo pajamų dėl turimos kapitalo dalies, kuria remdamasi ji gali daryti konkrečią įtaką bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą.

85 Iš tiesų šio sprendimo 40 punkte nustatytu skirtingu vertinimu gali būti atgrasyti potencialūs investuotojai, kurie per užsienyje reziduojančią investicinę bendrovę nori investuoti į Belgijos bendroves, siekdami daryti konkrečią įtaką jų sprendimams ir nulemti jų veiklą.

86 Todėl ginčijamame teisės akte įtvirtintas skirtingas vertinimas yra SESV 49 straipsnyje draudžiamas įsisteigimo laisvės apribojimas, kurio negalima pateisinti šio sprendimo 74–81 punkte nurodytais pagrindais.

87 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad palikdama galioti skirtingas taisykles, susijusias su pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimu, nelygu, ar šias pajamas gavo investicinės bendrovės rezidentės, ar nerezidentės, neturinčios Belgijoje nuolatinės buveinės, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 49 straipsnį.

Dėl EEE susitarimo pažeidimo

88 Tiek, kiek EEE susitarimo 31 ir 40 straipsniai turi tokią pačią teisinę galią kaip ir iš esmės identiškos SESV 49 ir 63 straipsnių nuostatos (žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-521/07, Rink. p. I-4873, 33 punktą ir 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo *Établissements Rimbaud*, C-72/09, Rink. p. I-10659, 22 punktą), prieš tai išdėstyti argumentai tokiomis kaip šios bylos aplinkybėmis taikytini *mutatis mutandis* ir šio susitarimo 31 bei 40 straipsniams.

Dėl sprendimo poveikio laiko atžvilgiu

89 Belgijos Karalystė prašė, jei Teisingumo Teismas patenkintų Komisijos ieškinį, apriboti sprendimo poveikį laiko atžvilgiu „tam, kad būtų galima veiksmingai įgyvendinti visus galimus pakeitimus“. Šis sprendimo apribojimas būtų pateisinamas tuo, kad, pirma, priimdama nacionalines nuostatas, kuriose įtvirtintas 2007 m. nustatytas apribojimas, ši valstybė narė veikė sąžiningai ir, antra, rimtais sunkumais, kurių Teisingumo Teismo sprendimas galėtų sukelti.

90 Net jeigu pagal SESV 258 straipsnį priimti sprendimai turėtų tokią pačią galią kaip ir priimtieji pagal SESV 267 straipsnį ir todėl, vadovaujantis teisinio saugumo sumetimais, reikėtų riboti jų poveikį laiko atžvilgiu, jei būtų įvykdytos Teisingumo Teismo praktikoje pagal SESV 267 straipsnį nusistovėjusios sąlygos (šiuo klausimu žr. 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-178/05, Rink. p. I-4185, 67 punktą; 2009 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-239/06, Rink. p. I-11913, 59 punktą; *Komisija prieš Suomiją*, C-284/05, Rink. p. I-11705, 58 punktą, *Komisija prieš Italiją*, C-387/05, Rink. p. I-11831, 59 punktą ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-82/10, 63 punktą), pakanka konstatuoti, jog šiuo atveju neatrodo, kad šios sąlygos būtų įvykdytos.

91 Nagrinėjamu atveju pakanka konstatuoti, kad nors Belgijos vyriausybė apytiksliai apskaičiavo Belgijos institucijų neteisėtai pagal ginčijamą teisės aktą gautas sumas, ji niekaip neįrodė didelių ekonominių sunkumų pavojaus, kuris yra esminė Teisingumo Teismo sprendimų ribojimo laiko atžvilgiu sąlyga.

92 Todėl šio prašymo nereikia patenkinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

93 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Belgijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusi Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Palikdama galioti skirtingas taisykles, susijusias su pajamų iš kapitalo ir kilnojamojo turto apmokestinimu, nelygu, ar šias pajamas gavo investicinės bendrovės rezidentės, ar nerezidentės, neturinčios Belgijoje nuolatinės buveinės, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 49 bei 63 straipsnius ir pagal 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo 31 bei 40 straipsnius.**

2. **Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.